

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Pozderka Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. február 26. napján kelt, 64.P.20.006/2008/30. számú ítélete ellen, a felperes részéről 32. és az alperes részéről 33. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú részperköltséget, valamint az államnak felhívásra 78.000 (hetvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy az állam viseli az általa előlegezett 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. november 21-én, ...-on közlekedési balesetet szenvedett úgy, hogy miközben a kijelölt gyalogátkelőhelyen haladt át az úton, egy személygépkocsi elütötte. A balesetet okozó személygépkocsi üzemben tartója az alperessel kötött kötelező gépjármű felelősségbiztosítási szerződést. A felperes a baleset következtében agyrázkódást szenvedett, megsérült a fogsora, az orra, a keze és a lába. A baleset után időszakonként visszatérően fáj a hasa és a feje, valamint hányingere volt. Panaszai miatt gimnáziumi tanulmányait nem tudta folytatni, évet kellett halasztania, a gimnáziumot esti tagozaton egy évvel később fejezte be. A

felperest pszichés károsodás is érte, ami miatt életvitele két év időtartamra enyhe fokban megnehezült.

A felperes a keresetében 1.300.000 forint nem vagyoni kártérítés, ennek 2005. november 21. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű kamata, a 2009. július 1. napjától 2010. június 30. napjáig terjedő időre 881.460 forint jövedelempótló járadék, ennek 2010. január 1. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresete indokaként arra hivatkozott, hogy sérülései és pszichés károsodása miatt az életvitele időlegesen elnehezült, tanulmányait félbe kellett szakítania, a sportolást és a néptáncot abba kellett hagynia. Tanulmányainak kényszerű megszakítása miatt korábbi közösségéből kikerült. Mindezek nem vagyoni kárt okoztak. Az évhalasztás következtében jövedelemszerző tevékenységét egy év késedelemmel tudta megkezdeni, az egyévi jövedelem kieséséből is kára keletkezett. Előadta, hogy az alperes 50.000 forintot fizetett meg. Keresete jogalapjaként a Ptk. 76. §-át, 84. § (1) bekezdés e) pontját, 345. §-át, 355. § (4) bekezdését, valamint a 190/2004. (VI. 8.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdését jelölte meg.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a kereset jogalapját és összegét is. Előadta, hogy nem sértette meg a felperes személyhez fűződő jogait. A felperes maradandó egészségkárosodást nem szenvedett, ezért nem keletkezett nem vagyoni kára. Vitatta, hogy a felperes panaszai a balesetből erednek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.331.460 forintot, ebből 500.000 forint után 2005. november 21. napjától, 881.460 forint után 2010. január 1. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 187.500 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 78.500 forint illetéket, valamint 148.370 forint állam által előlegezett költséget. Úgy rendelkezett, hogy 52.400 forint illeték az állam terhén marad. Ítéletének indokolásában a perben beszerzett orvosi szakvélemény alapján megállapította, hogy a felperes balesetben keletkezett sérülései teljes egészében meggyógyultak, munkaképesség csökkenést vagy maradandó egészségkárosodást nem okoztak, a felperesnek nincs életviteli nehézsége. A szakvélemény és a kihallgatott tanúk vallomása alapján megállapította azt is, hogy a felperes a baleset következtében pszichés károsodást szenvedett, ami miatt életvitele két évre enyhe fokban megnehezült. Úgy foglalt állást, hogy ez a körülmény megalapozza a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényét. A felperest ért hátrány kiegyenlítésére 500.000 forint nem vagyoni kártérítés alkalmas. A felperes járadék iránti igényét a jogalap tekintetében a Ptk. 356. § (2) bekezdése, 357. § (1), (2) és (3) bekezdései, az összeg tekintetében a 321/2008. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontja és a 295/2009. (XII. 21.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdése alapján ítélte megalapozottnak. Késedelmi kamat megfizetésére a Ptk. 301. § (1) bekezdése, perköltség megfizetésére a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdései, valamint a 32/2003.

(VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 4/A. §-a alapján kötelezte az alperest. A le nem rótt illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. tv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen mind a felperes, mind az alperes fellebbezést terjesztett elő.

A felperes az ítélet részbeni megváltoztatását, és a nem vagyoni kártérítés összegének 900.000 forintra való felemelését kérte. Álláspontja szerint a felperes átmeneti pszichés károsodása, tanulmányainak megszakítása, korábbi közösségéből való kikerülése, továbbá az, hogy a 4. osztályt esti tagozaton tudta befejezni, nagyobb összegű nem vagyoni kártérítést indokol. Hivatkozott arra, hogy a keresetben követelt nem vagyoni kártérítés nem volt eltúlzott, ezért az elsőfokú bíróságnak a perköltség összegének megállapításánál a Pp. 82. § (2) bekezdését kellett volna alkalmazni. Kifogásolta azt, hogy az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés tekintetében nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségének.

Az alperes az ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes sérülései munkaképesség csökkenés és maradandó egészségkárosodás nélkül gyógyultak. Kifejtette, hogy az orvosi szakvélemény nem alátámasztja, hanem cáfolja a felperes követelésének jogalapját - nem bizonyítja a baleset és a felperes pszichés károsodása közötti okozati összefüggést.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezéssel nem érintett, ezáltal első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet teljes terjedelmében bírálta felül.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy mind a felperes, mind az alperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az arra alapított érdemi döntése is helytálló.

A fellebbezésekben foglaltakkal kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla álláspontja a következő:

A perben beszerezett orvosi szakvélemény alapján az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes átmeneti pszichés károsodása a baleset miatt keletkezett. Azt is alátámasztja a szakvélemény, hogy a pszichés károsodás a felperes életvitelét két évre enyhe fokban megnehezítette.

A felperesnek a baleset miatt kialakult panaszai következtében, a gyógyulása érdekében kellett a gimnáziumi tanulmányait megszakítania és évet halasztania. Emiatt korábbi megszokott közösségéből kikerült, és a gimnáziumot esti tagozaton

fejezte be. Állapota miatt a felperes a sportolás és a néptánc abbahagyására kényszerült.

A felperes életvitelének átmeneti megnehezülése, tanulmányainak kényszerű megszakítása és az évhalasztás, a korábbi megszokott közösségből való kikerülése, a sport és a néptánc kényszerű abbahagyása olyan, a balesettel okozati összefüggésben álló személyi hátrányok, amik a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdései értelmében a nem vagyoni kártérítést megalapozzák.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdéseiben előírtaknak megfelelő helyes mérlegeléssel állapította meg a felperes nem vagyoni kárainak mértékét. A nem vagyoni kártérítés összegének megállapítása megfelel a Pp. 206. § (3) bekezdésében foglaltaknak, az 500.000 forint arányban áll a felperest ért személyi hátrányokkal, alkalmas azok kiküszöbölésére.

Mivel a baleset és a felperes évhalasztása között is fennáll az okozati összefüggés, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az alperes fizetési kötelezettségét az évhalasztás miatt bekövetkezett vagyoni károk tekintetében.

A felperes az évhalasztás miatt egy év késedelemmel tudta befejezni a gimnáziumot, majd megkezdeni a főiskolai tanulmányait. Ez azt eredményezte, hogy jövedelemszerző tevékenységét is csak egy év késéssel kezdhette meg, így egy évi jövedelemtől esett el, amiből kára keletkezett. A felperes igazolta, hogy elsőfokú szakképesítést szerzett, ezért a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdései alapján elmaradt vagyoni előnyként legalább a diplomás minimálbér egy évi, adókkal és járulékokkal csökkentett összegére tarthat igényt. Ennek összegét az elsőfokú bíróság a 321/2008. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontja és a 295/2009. (XII. 21.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdése alapján helyesen állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli jogvita elbírálásához szükséges bizonyítás lefolytatásával és az ügy jogi megítélésének bonyolultságával arányban álló mértékben állapította meg az elsőfokú bíróság a felperes jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdésének alkalmazásával.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperest a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte perköltség megfizetésére.

A felperes személyes költségmentessége, illetve az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdései, 14. §-a, 15. § (1) és (3) bekezdései alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. július 2.

dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, dr. Lente Sándor s. k. előadó bíró, dr.
Németh László s. k. bíró